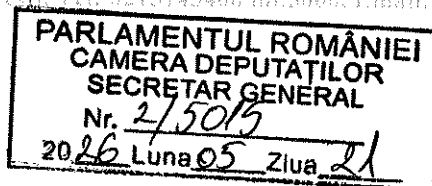

ROMANIA
DEPARTAMENTUL PENTRU RELATII CU PARLAMENTUL

Str. Mihai Primaverii nr. 33, sector 1, Bucuresti, Tel: 0213143400 fax 3000, E-mail: departamentul@gov.ro

Nr. 5917/2026

19-05-2026

**Către: DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 14 mai 2026

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Bp Legislativ

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 113 din Codul penal – reducerea limitei de vârstă a răspunderii penale de la 14 la 12 ani, exclusiv pentru infracțiunea de omor, condiționată de discernământ (Bp. 34/2026, Plx. 352/2026);*
2. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (Bp. 761/2025, Plx. 264/2026);*
3. *Propunerea legislativă pentru asigurarea plății creanțelor comerciale ale operatorilor economici de către instituțiile și autoritățile publice (Bp. 697/2025, Plx. 273/2026);*
4. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul Penal (Bp. 760/2025, Plx. 301/2026);*
5. *Propunerea legislativă privind completarea art. 48 din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii (Bp. 78/2026, L. 211/2026); Plx 389/2026*
6. *Propunerea legislativă privind declararea ca municipiu a orașului Voluntari, județul Ilfov (Plx. 151/2026);*
7. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri (Bp. 39/2026, Plx. 353/2026);*
8. *Propunerea legislativă pentru completarea art. 151 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Plx. 169/2026);*
9. *Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii (Bp. 76/2026, Plx. 365/2026);*
10. *Proiectul de Lege pentru modificarea alineatului (3) al articolului 654 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății (Bp. 378/2025, Plx. 495/2025);*
11. *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 115/2015 privind alegerea autorităților administrației publice locale și a Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente (Bp. 320/2025, Plx. 443/2025);*
12. *Proiectul de Lege pentru completarea Legii societăților nr. 31/1990 (Bp. 362/2025, Plx. 510/2025);*

13. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției (Bp. 695/2025, Plx. 295/2026).*

Totodată, vă transmitem atașat, în copie, punctul de vedere al Guvernului referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (Bp. 71/2026, L. 205/2026). Plx 396/2026

Cu deosebită considerație,

 NINA ȘĂPĂUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri*, inițiată de domnul senator AUR Negru Corneliu (Bp.39/2026, Plx. 353/2026).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri*, cu modificările și completările ulterioare, propunându-se, în principal, înăsprirea substanțială a regimului sancționator penal, redefinirea politicilor de prevenire și combatere a traficului de droguri, instituirea unor măsuri coercitive directe asupra consumatorilor, precum și reorganizarea și extinderea mecanismelor de prevenire, evaluare, tratament și recuperare a persoanelor consumatoare de droguri, aspecte care țin de politica penală, de sănătatea publică și de coordonarea națională a intervențiilor în domeniul adicțiilor.

II. Observații

1. Prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 147/2024 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Politici și Coordonare în Domeniul Drogurilor și al Adicțiilor*, a centrelor de sănătate

mentală pentru prevenirea și tratarea adicțiilor, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională Antidrog a fost desființată, fiind înființată Agenția Națională pentru Politici și Coordonare în Domeniul Drogurilor și al Adicțiilor, organ de specialitate al administrației publice centrale cu personalitate juridică, aflat în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, în subordinea Cămarilor Prim-ministrului și în coordonarea prim-ministrului, ca autoritate responsabilă de elaborarea, coordonarea și monitorizarea politicilor publice în acest domeniu, precum și de asigurarea coerenței între măsurile de prevenire, combatere, tratament și reintegrare socială.

Conform prevederilor art.1 alin. (1) – (2) din actul normativ menționat, noua agenție a preluat atribuțiile Agenției Naționale Antidrog privind prevenirea consumului ilicit de droguri, evaluarea și monitorizarea politicilor naționale în domeniu, precum și atribuțiile privind coordonarea asistenței integrate multidisciplinare și intersectoriale în domeniul consumului de droguri.

Cu toate acestea, inițiativa legislativă nu face nicio referire la această agenție recent înființată și nu corelează soluțiile normative avansate cu atribuțiile, rolul și mecanismele instituționale stabilite prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 147/2024*. Această omisiune este de natură să creeze disfuncționalități majore în aplicarea legii, suprapuneri de competențe și incoerență între cadrul normativ penal și politicile publice naționale în domeniul drogurilor și al adicțiilor.

2. În ceea ce privește mărirea limitelor de pedeapsă, subliniem că, deși stabilirea pedepselor pentru infracțiuni intră în marja de apreciere a legiuitorului, aceasta trebuie să aibă în vedere fixarea unor limite raționale, care să corespundă în abstract importanței valorii sociale ocrotite. Prin *Decizia nr. 688/2017*¹, Curtea Constituțională a apreciat că, în reglementarea sancțiunilor de drept penal de către legiuitor, trebuie stabilit un echilibru între dreptul fundamental care face obiectul limitării impuse de sancțiune și valoarea socială a cărei protecție a determinat limitarea.

În acest sens, sancțiunile de drept penal trebuie să fie astfel stabilite încât să reflecte pericolozitatea faptei și a făptuitorului și, totodată, să asigure realizarea scopurilor acestor sancțiuni. Cu alte cuvinte, consecințele angajării răspunderii penale trebuie să fie proporționale cu situațiile care au antrenat această răspundere. Acest principiu are rolul de a limita, astfel, consecințele angajării răspunderii penale la ceea ce este strict necesar pentru

¹ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 159 din 20 februarie 2018.

asigurarea protecției valorii sociale, impunându-se atât legiuitorului, în procesul stabilirii sancțiunilor pentru fiecare infracțiune, cât și organelor judiciare responsabile cu aplicarea și executarea acestor sancțiuni. În ceea ce îl privește pe legiuitor, acesta este ținut să aleagă o sancțiune care să corespundă importanței valorii sociale ocrotite, dar și intensității atingerii aduse acesteia prin comiterea faptei incriminate. În acest sens, legiuitorul nu poate proceda la stabilirea unor limite ale pedepsei prea largi, lăsând judecătorului o plajă de individualizare judiciară excesivă și conferindu-i acestuia, astfel, o libertate absolută în stabilirea pedepsei concrete, acest aspect derivând din *principiul legalității pedepsei*.

Nu în ultimul rând, practica a demonstrat că nu mărirea exagerată a limitelor de pedeapsă este soluția eficientă pentru combaterea criminalității.

Într-un stat de drept, întinderea și intensitatea represiunii penale trebuie să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și cu atât mai mult pentru cei aflați în stare de recidivă. De altfel, *Codul penal* în vigoare cuprinde un regim sancționator mai sever pentru concursul de infracțiuni și recidivă.

Soluția majorării pedepselor este nejustificată, nefiind dovedit că pedepsele actuale, severe de altfel, nu prezintă un efect disuasiv.

În concluzie, se poate observa că instrumentul optim pentru o combatere eficientă a infracțiunilor nu este o mărire exagerată a pedepselor, ci existența unui *sistem sancționator proporțional cu gravitatea faptelor săvârșite*, susținut de o aplicare promptă a acestor pedepse de către organele judiciare.

Prin urmare, orice măsură luată trebuie să fie *adecvată* - capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, *necesară* – indispensabilă îndeplinirii scopului sau nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea scopului și *proporțională* corespunzătoare scopului urmărit, prin asigurarea justului echilibru între obiectivul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acesteia.

Nu în ultimul rând, atragem atenția că există mai multe proiecte și propuneri de modificare a legislației care privește traficul și consumul de droguri și alte substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive. În acest sens, amintim, Pl-x nr. 135/2024², Pl-x nr. 794/2023³, L. 241/2024⁴.

² Propunere legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare

³ Proiect de Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit de droguri și alte substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive

Astfel, remarcăm, cu titlu exemplificativ, faptul că, prin *Pl-x nr. 135/2024*, s-a propus majorarea limitelor de pedeapsă pentru art. 2 alin. (1) din *Legea nr. 143/2000*, respectiv între 5 și 12 ani față de pedeapsa închisorii între 3 și 10 ani, cum este stabilită în prezent, iar Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului a adoptat un raport de respingere în data de 19.02.2024, motivat de faptul că „(...) *Infraacțiunile privind consumul și traficul de droguri au reglementate pedepse suficient de aspre, trebuie avute în vedere și pârghiile de prevenție și metodele de recuperare și reintegrare socială a consumatorilor.*”

Prin urmare, apreciem că toate aceste propuneri ar fi trebuit să fie analizate împreună, pentru o abordare unitară și coerentă a procesului de legiferare, evitându-se modificările frecvente și paralelisme legislative, aspecte care nu fac decât să determine dificultăți în practica organelor judiciare.

De asemenea, semnalăm faptul că *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri (Bp. 436/2025, L 456/2025)*, cvasiidentică cu prezenta propunere, a fost retrasă⁵.

3. Semnalăm că majorarea semnificativă a pedepselor pentru deținerea de droguri în vederea consumului propriu nu este în concordanță cu orientările actuale ale politicilor internaționale în domeniul gestionării adicțiilor.

Literatura medicală și recomandările organismelor internaționale arată că dependența de substanțe cu efect psihoactiv reprezintă o tulburare de sănătate care necesită intervenții integrate de prevenție, tratament și reintegrare socială. Organizația Mondială a Sănătății (OMS) și Oficiul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC) recomandă dezvoltarea unor politici bazate pe sănătate publică și utilizarea tratamentului și îngrijirilor ca alternativă la sancțiunile penale pentru infraacțiuni minore legate de consumul de droguri⁶.

În același timp, *Strategia Națională în Domeniul Drogurilor 2022 – 2026* și *Planul de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale în domeniul drogurilor 2022 – 2026*, aprobate prin *Hotărârea Guvernului*

⁴ *Propunere legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul prevenirii și combaterii criminalității organizate și al prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit de droguri*

⁵ <https://www.senat.ro/legis/lista.aspx#ListaDocumente>.

⁶ WHO & UNODC, International Standards for the Treatment of Drug Use Disorders, 2020 - <http://iris.who.int/server/api/core/bistreams/82b4508a-clad-4561-9a4c-de29e43a70f9/content>; WHO&UNODC, Treatment and Care for People with Drug Use Disorders: Alternative to Conviction or Punishment, 2018- https://cdn.who.int/media/docs/default-source/substance-use/unode-who-alternatives-to-conviction-or-punishment-2018.pdf?sfvrsn=430fc82d_2&download=true.

nr. 344/2022, promovează o abordare echilibrată și integrată, orientată către prevenție, tratament, reducerea riscurilor și reintegrare socială, în concordanță cu practicile europene și recomandările organizațiilor internaționale. În acest context, creșterea limitelor de pedeapsă și extinderea sancțiunilor privative de libertate pentru consumatori nu reprezintă o măsură demonstrată ca fiind eficientă în reducerea consumului de droguri și nu contribuie la dezvoltarea sistemului de servicii de sănătate destinate persoanelor cu tulburări asociate consumului de substanțe cu efect psihoactiv.

4. Semnalăm că regimul sancționator propus pentru infracțiunea de trafic național de droguri (art. 2) are aceleași limite maxime (15 ani și 20 de ani) cu cel propus pentru traficul internațional cu droguri (art. 3), deși pericolozitatea faptei prevăzute la art. 3 este mai ridicată.

5. Cu privire la modificările propuse la art. 4 alin. (1), arătăm următoarele: "(1) *Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, a unei cantități de maxim 1 (unu) g, fără drept, se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.* (2) *Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au ca obiect droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi*".

Observăm că art. 4 alin. (1) și (2), astfel cum este modificat, este identic cu art. 2 alin. (1) și (2) din propunere, singura diferență fiind limitele de pedeapsă. Prin urmare, o astfel de propunere nu respectă exigențele constituționale în componenta privitoare la calitatea legii, potrivit art. 1 alin. (5) din *Constituție*, creând dificultăți de interpretare organelor judiciare chemate să aplice legea, dar și destinatarilor legii. *De lege lata*, art. 4 din *Legea nr. 143/2000* nu sancționează doar deținerea de droguri pentru consum propriu, ci și „*Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea de droguri pentru consum propriu.*” Pedeapsa pentru cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea de droguri de risc este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amendă. Dacă acțiunile de cultivare, producere, fabricare, extragere, preparare, transformare, cumpărare sau deținere vizează droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

În cazul acestei infracțiuni prevăzute la art. 4 din *Legea nr. 143/2000*, legea actuală oferă posibilitatea ca față de inculpat să se dispună renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei. Pentru a putea dispune în acest sens, este necesar ca inculpatul să se înscrie într-un program de asistență a persoanelor consumatoare de droguri și să respecte obligațiile prevăzute în acest program. Prin aceste dispoziții legale, se urmărește protejarea consumatorilor și acordarea unui sprijin pentru ca aceștia să scape de această dependență, un aspect mult mai benefic decât plasarea unui consumator în penitenciar.

Astfel, în cazul art. 4, subiectul activ este calificat, deoarece trebuie să aibă calitatea de consumator de droguri.

Precizăm că Expunerea de motive nu conține o fundamentare a acestei modificări, în condițiile în care se clamează prevalența consumului de droguri. Or, consumul de droguri este în legătură cu astfel de operațiuni: cultivare, producere, fabricare, experimentare, extragere, preparare, transformare. Consumul de droguri este un fenomen complex care se află în strânsă legătură cu activitatea infracțională și implică utilizarea substanțelor chimice pentru oferirea unei stări de euforie sau de bine. Aceste substanțe pot fi consumate în diferite forme, inclusiv inhalare, ingestie, injectare sau aplicare topică [art. 1 lit. h) din *Legea nr. 143/2000* definește *consumatorul* ca fiind persoana care își administrează sau permite să i se administreze droguri, în mod ilicit, prin înghițire, fumat, injectare, prizare, inhalare sau alte căi prin care drogul poate ajunge în organism].

Prin urmare, deținerea de droguri de risc pentru consum propriu este însoțită și de alte activități. De altfel, așa cum a stabilit instanța constituțională⁷, *„rațiunea normei legale criticate constă în sancționarea mai blândă a deținătorului dependent care le folosește pentru sine față de deținătorul de droguri care le trafichează. O atare orientare este justificată și prin faptul că un consumator, fie că este dependent sau nu, este o persoană vulnerabilă pentru a cărei reinserție socială pot fi necesare servicii de sănătate, asistență psihologică și socială ce implică un anumit program terapeutic în vederea întreruperii consumului, a înlăturării dependenței psihice și/sau fizice și/sau a reducerii riscurilor asociate consumului. Legiuitorul român nu incriminează consumul de droguri ca infracțiune distinctă, în schimb sancționează deținerea de droguri indiferent de cantitate și de scopul său, inclusiv pentru consumul propriu”*.

În aceeași decizie, s-a arătat că enumerarea operațiunilor de la art. 4 alin. (1) din *Legea nr. 143/2000* este una exhaustivă, iar conduita prohibită

⁷ Decizia Curții Constituționale nr. 259/2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din *Legea nr. 143/2000* privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri

se desprinde cu ușurință din ansamblul dispoziției legale căreia îi aparține. Astfel, interpretând sistematic norma, aceasta are în vedere acele operațiuni, efectuate fără drept, ce privesc circulația drogurilor de risc și care constau în cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea acestora. Totodată, în contextul prevederilor art. 4 alin. (1) din *Legea nr. 143/2000*, toate aceste operațiuni se circumscriu unui singur scop, și anume, „*pentru consum propriu*.” Astfel, în cazul infracțiunii reglementate de art. 4 alin. (1) din *Legea nr. 143/2000*, subiectul activ este circumstanțiat și este întotdeauna un consumator de droguri, simplu sau dependent, astfel cum acesta este definit în art. 1 lit. h) și i) din aceeași lege.

De asemenea, prin proiect sunt modificate art. 2 și art. 4 din *Legea nr. 143/2000*, astfel încât faptele de cultivare, producere, fabricare și deținere de droguri de risc/mare risc ar urma să fie pedepsite numai în situația în care obiectu material al acestora ar viza o cantitate mai mare de 1 gram, pentru faptele de la art. 2 din lege, respectiv o cantitate de până la 1 gram, pentru faptele de la art. 4 din lege, în cazul acestuia din urmă fiind preluate modalitățile de săvârșire de la art. 2, fără însă a se mai face referire la scopul infracțiunii, respectiv pentru consum propriu.

Prin faptul că prezenta propunere impune o limită pentru incriminarea faptei de cumpărare sau deținere, introducând o cantitate maximă de un gram de droguri, de unde deducem că se consideră că o cantitate de droguri sub această cantitate nu este incriminată. Or, se poate eluda foarte ușor această dispoziție legală, prin cumpărarea în diferite perioade de timp, în mod fracționat, a unei cantități permise și astfel se poate deține o cantitate mai mare de un gram. O astfel de dispoziție se poate interpreta în sensul în care ar fi permisă vânzarea unei cantități de maxim un gram de droguri.

Considerăm că o soluție normativă de natura celei în discuție este lipsită de eficiență și, în același timp, supunem atenției faptul că o eventuală modificare a articolelor de referință în sensul propus de inițiator ar putea chiar încuraja traficul de droguri stradal și micul trafic, întrucât eliminarea scopului pentru consum propriu de la art. 4 nu ar mai permite ca faptele de cultivare, producere, fabricare și deținere de droguri de risc/mare risc să fie pedepsite potrivit art. 2 din lege, în situația în care acestea ar viza o cantitate de până la 1 gram și ar fi săvârșite fără să fie urmărit scopul pentru consum propriu. În consecință, comiterea unor astfel de fapte, în forma prezentată, ar fi pedepsită mai blând potrivit soluțiilor propuse⁸.

⁸ - Închisoare de la 1 la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, în cazul drogurilor de risc, potrivit art. 4 din propunere, Închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, în cazul drogurilor de mare risc, potrivit art. 4 din propunere, comparativ cu:

Totodată, precizăm că, în majoritatea situațiilor de trafic de droguri de mare risc, drogurile sunt porționate și comercializate în doze mai mici de 1 gram, respectiv sub 1 ml, având cantități cuprinse între 0,1 – 0,5 grame (în special în cazul heroinei și al noilor substanțe psihoactive).

Din datele înregistrate la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române rezultă faptul că, în anul 2025, dintr-un număr total de 20.207 probe analizate în cadrul dosarelor penale, aproximativ 8.914 probe au vizat cantități mai mici de 1 gram, respectiv 1 ml, reprezentând 44,11% din numărul total. Pentru fundamentarea acestei opinii, prezentăm, mai jos, situația detaliată a probelor analizate în cadrul dosarelor penale în anul 2025.

Lună	Nr.probe analizate	Nr. probe analizate cu cantități sub 1g/1 ml	Procent
Ianuarie	1105	516	46,70%
Februarie	1549	736	47,51%
Martie	1920	952	49,58%
Aprilie	1597	760	47,59%
Mai	1797	836	46,52%
Iunie	1414	606	42,86%
Iulie	1328	572	43,07%
August	1100	427	38,82%
Septembrie	1981	827	41,75%
Octombrie	2404	1003	41,72%
Noiembrie	2349	973	41,42%
Decembrie	1663	706	42,45%
Total	20207	8914	44,11%

În concluzie, apreciem că o astfel de propunere nu respectă exigențele constituționale în componenta privitoare la calitatea legii, potrivit art. 1 alin. (5) din *Constituție*, creând dificultăți de interpretare organelor judiciare chemate să aplice legea, dar și destinatarilor legii.

6. Cu privire la modificările propuse la art. 9, care adaugă alte fapte - art. 6, art. 7 și art. 8 -, eliminându-se dispoziția de majorare cu o treime a limitelor speciale ale acestora, o astfel de micșorare nu este justificată în

- Închisoare de la 5 la 10 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul drogurilor de risc, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000,

Închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul drogurilor de mare risc, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Expunerea de motive, cu atât mai mult cu cât se clamează o majorare a pedepselor pentru combaterea traficului și consumului de droguri.

7. Cu privire la modificările propuse la art. 10, referitor la incriminarea îndemnului la consumul ilicit de droguri de risc, subliniem că *Legea nr. 143/2000* în forma de la data intrării în vigoare – prevedea, la art. 11 următoarele: ”(1) *Îndemnul la consumul ilicit de droguri, prin orice mijloace, dacă este urmat de executare, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. (2) Dacă îndemnul nu este urmat de executare, pedeapsa este de la 6 luni la 2 ani sau amendă.*”

Astfel, inițial, *Legea nr. 143/2000* incrimina îndemnul la consumul ilicit de droguri, fără a face diferență dacă îndemnul viza droguri de risc sau de mare risc. Singura diferență de tratament sancționator era determinată de îndeplinirea (sau nu a) condiției ca îndemnul la consumul de droguri adresat persoanei instigate să nu fie urmat de executarea acestuia. Prin *Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal* (în continuare, *Legea nr. 187/2012*), legiuitorul a modificat art. 11 din *Legea nr. 143/2000*, astfel: „*îndemnul la consumul ilicit de droguri de mare risc, prin orice mijloace, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.*”⁹

Astfel, prin *Legea nr. 187/2012* a fost dezincriminată fapta de a îndemna la consumul ilicit de droguri de risc și a fost considerată ca având o rezonanță penală fapta de a îndemna la un consum ilicit de droguri de mare risc, fără a avea vreo importanță comportamentul ulterior al persoanei asupra căreia s-a exercitat îndemnul (dacă a pus în executare sau nu îndemnul).

Cu privire la incriminarea propusă, atragem atenția că în situația în care o persoană aflată în afara teritoriului României recomandă cetățenilor europeni (deci, se adresează și persoanelor române) să consume un anumit drog de risc, al cărui consum este permis în țara respectivă, aceasta va putea fi trasă la răspundere penală, potrivit *principiului realității legii penale române*. În acest caz, opinăm că persoana respectivă săvârșește noua infracțiune propusă la art. 10 alin. (1) [îndemnul la consumul ilicit de droguri de risc].

Având în vedere cele mai sus expuse, apreciem că era necesară stabilirea de către inițiator a rațiunii incriminării faptei de a îndemna la consumul ilicit de droguri de risc. De asemenea, apreciem că ar fi trebuit analizată această soluție legislativă, prin raportare la cele mai sus menționate.

⁹ În acest sens, precizăm că, potrivit art. 247 din *Legea nr. 187/2012*, această nouă incriminare a intrat în vigoare la data de 1 februarie 2014.

8. Cu privire la modificările propuse la art. 11, spre comparație, pedepsele propuse sunt similare unor infracțiuni de o gravitate extremă.

Astfel, dacă faptele prevăzute la art. 2, art. 6 - 8 au avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa propusă este detențiune pe viață sau închisoarea de la 15 la 25 ani, deci mai ridicată decât cea în cazul omorului, faptă săvârșită cu intenție, spre deosebire de rezultatul infracțiunii de la art. 11, când rezultatul mai grav se produce din culpă.

De altfel, majorarea este lipsită de utilitate pentru faptele grave, întrucât face parțial inaplicabile dispozițiile legale privind regimul sancționator aplicabil în cazul recidivei și al circumstanțelor agravante (art. 43 și art. 78 din *Codul penal*), deoarece adăugarea acelor sporuri nu se poate realiza în întregime pentru că s-ar depăși maximul general al pedepsei închisorii.

9. Cu privire la modificările propuse la art. 13, art. 14 și art. 15, opinăm că legislația actuală oferă deja instrumente pentru agravarea regimului sancționator, nefiind necesare limitele propuse pentru stabilirea pedepselor în sensul propus de inițiatori.

10. Cu privire la modificările propuse la art. 15¹, este necesar să facem următoarele precizări:

„Art. 15¹. (1) *Nu se poate dispune renunțarea aplicării pedepsei, amânarea aplicării pedepsei și nici suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 2-3 și art. 5-10.* (2) *Nu se poate dispune renunțarea aplicării pedepsei și nici amânarea aplicării pedepsei, în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 4.*”

Analizând prevederile art. 80 alin. (2) lit. d) *Cod penal*, renunțarea la aplicarea pedepsei nu se poate dispune dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea mai mare de 5 ani, respectarea acestei condiții urmând a se verifica în cazul concursului de infracțiuni, conform art. 80 alin. (3) *Cod penal*, pentru fiecare dintre infracțiunile aflate în concurs (deci, pentru a se putea dispune renunțarea este necesar ca niciuna dintre infracțiunile în concurs să nu fie pedepsită de lege cu mai mult de 5 ani închisoare).

Prin urmare, *de lege lata*, nu s-ar putea dispune renunțarea la aplicarea pedepsei în cazut infracțiunilor prevăzute la art. 2, art. 3 și art. 5. De asemenea, o astfel de modalitate de individualizare judiciară a pedepsei nu ar fi posibilă, mai ales în condițiile majorării pedepselor, în sensul propus de inițiator.

În ceea ce privește amânarea aplicării pedepsei, aceasta nu se poate dispune dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este de 7 ani sau mai mare [art. 83 alin. (2) teza întâi *Cod penal*]. Ca și în cazul renunțării la aplicarea pedepsei, primul pas pe care trebuie să îl facă instanța este să verifice dacă maximul special al pedepsei pentru infracțiunea comisă este de 7 ani sau mai mare. În continuare, chiar dacă nu există un text legal similar celui de la art. 80 alin. (3) *Cod penal* (prevăzut în cazul instituției renunțării la aplicarea pedepsei), și în cazul unui concurs de infracțiuni această condiție negativă trebuie îndeplinită pentru fiecare dintre infracțiunile în concurs.

Prin urmare, *de lege lata*, nici amânarea aplicării pedepsei nu s-ar putea dispune în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 2, art. 3 și art. 5. De asemenea, o astfel de modalitate de individualizare judiciară a pedepsei, nu ar fi posibilă mai ales în condițiile majorării pedepselor, în sensul propus de inițiator.

Referitor la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, *de lege lata*, din analiza prevederilor legale, instanța o poate dispune dacă sunt îndeplinite condițiile legale. Spre deosebire de renunțarea la aplicarea pedepsei și amânarea aplicării pedepsei, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu este condiționată de un anumit quantum prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită.

11. Cu privire la modificările propuse la art. 20 alin. (1) din *Legea nr. 143/2000*, pe lângă faptul că acestea reprezintă o opțiune care intră în marja de apreciere a legiuitorului, apreciem că nu este necesară mențiunea dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 91 din *Codul penal*.

12. Considerăm nejustificată modificarea propusă la art. 22 alin. (4)² privind finanțarea centrelor de dezintoxicare și recuperare a dependenților de droguri, 100% din bugetul de stat prin Ministerul Sănătății, în lipsa unei corelări explicite cu prevederile legii bugetului de stat și fără identificarea surselor financiare necesare pentru implementarea acestei măsuri.

13. De asemenea, semnalăm și faptul că, în cuprinsul propunerii legislative, se stabilesc atribuții în sarcina Agenției Naționale Antidrog și centrelor de prevenire, evaluare și consiliere antidrog, instituții care au fost desființate conform *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 147/2024*¹⁰,

¹⁰ privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Politici și Coordonare în Domeniul Drogurilor și al Adicțiilor, a centrelor de sănătate mintală pentru prevenirea și tratarea adicțiilor, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare

competențele în domeniul adicțiilor fiind preluate de către Agenția Națională pentru Politici și Coordonare în domeniul Drogurilor și al Adicțiilor, respectiv Centrele de sănătate mintală și pentru prevenirea adicțiilor, după cum am precizat anterior.

Din acest motiv, precizăm faptul că nu se justifică rațiunea pentru care *Normele tehnice și metodologice de realizare a programelor de interes național de prevederi și asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri*, prevăzute la art. 23 alin. (1³) din lege, ar trebui aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne și al ministrului sănătății.

Prin urmare, considerăm că s-ar fi impus eliminarea sintagmei "*al ministrului afacerilor interne*" din conținutul art. 23 alin. (1³) din proiect.

14. Cu privire la modificările propuse la art. 25, arătăm următoarele:

„Art. 25. (1) Fapta persoanei care, luând cunoștință de comiterea unei fapte prevăzute de prezenta lege, nu înștiințează de îndată autoritățile se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani.

(2) Nedenunțarea săvârșită de un membru de familie nu se pedepsește. În prealabil, arătăm că de lege lata, potrivit art. 266 alin. (1) din Codul penal, nedenunțarea atrage răspunderea penală dacă privește fapte prevăzute de legea penală contra vieții sau care au avut ca urmare moartea unei persoane și se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani. De asemenea, potrivit art. 266 alin. (1¹) din Codul penal, introdus prin Legea nr. 186/2021, "nedenunțarea faptelor prevăzute de legea penală penală de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile ori contra libertății și integrității sexuale, săvârșite față de un minor se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani".

Constatăm că inițiatorul propune ca nedenunțarea tuturor faptelor prevăzute de *Legea nr. 143/2000* să constituie infracțiunea de nedenunțare, propunând pedeapsa cu închisoare de la un an la 3 ani. Însă, nedenunțarea faptelor prevăzute de *Legea nr. 143/2000* care au avut ca urmare moartea unei persoane este pedepsită *de lege lata* potrivit legii generale - art. 266 alin. (1) din *Codul penal*.

De asemenea, constatăm că nu se face distincție în privința faptelor care trebuie denunțate autorităților, considerându-se că trebuie denunțate orice fapte prevăzute de prezenta lege, fie că sunt fapte de natură penală, fie că privesc consumul de droguri care nu este incriminat.

Apreciem că, din perspectiva organelor de aplicare a legii, o astfel de intervenție normativă este de natură să conducă la situația în care profesioniștii din domeniul medical, psihologic, social și educațional ar fi obligați să sesizeze autoritățile cu privire la persoanele consumatoare de

droguri care le accesează serviciile sau cu care interacționează prin natura profesiei. Această obligație vine în contradicție cu *principiul confidențialității* și poate să determine descurajarea persoanelor consumatoare de droguri de a mai solicita sprijin de specialitate, aspect care ar îngreuna considerabil eforturile de prevenire și combatere a fenomenului prin mijloace de sănătate publică și ar putea determina chiar creșterea numărului supradozelor și a deceselor asociate consumului.

Observăm că este eliminată dispoziția ca orice persoană care are cunoștință despre un consumator de droguri poate sesiza una dintre unitățile medicale stabilite de Ministerul Sănătății, care va proceda conform legii. Or, această dispoziție conține obligația ca unitățile medicale stabilite de Ministerul Sănătății să ia act de această sesizare și să procedeze potrivit dispozițiilor legale. O astfel de modificare a legii este în contradicție cu scopul exprimat de inițiator, prin urmare rațiunea eliminării acesteia nu este justificată.

Referitor la propunerea de incriminare de la art. 25, era necesar să se țină cont de *principiul ultima ratio*, principiu dezvoltat pe cale jurisprudențială de către Curtea Constituțională¹¹ potrivit căreia „(...) în exercitarea competenței de legiferare în materie penală, legiuitorul trebuie să țină seama de principiul potrivit căruia incriminarea unei fapte ca infracțiune trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidându-se după principiul „ultima ratio”.

Referitor la principiul *ultima ratio* în materie penală, Curtea observă că acesta provine din limba latină, sintagma *ultima pro* din latinul „*ultimus*” însemnând „ultimul”, iar „*ratio*” în limba latină are semnificația de „*procedeu*”, „*metodă*”, „*plan*”. Astfel, *ultima ratio* are semnificația comună de procedeu sau metodă ultimă sau finală folosită pentru a atinge scopul urmărit. Curtea apreciază că, în materie penală, acest principiu nu trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală trebuie privită ca ultimă măsură aplicată din perspectivă cronologică, ci trebuie interpretat ca având semnificația că este singura în măsură să atingă scopul urmărit, alte măsuri de ordin civil, administrativ, etc. fiind improprii în realizarea acestui deziderat.

Curtea apreciază că, în sens larg, scopul urmărit de legiuitor prin legislația penală este acela de a apăra ordinea de drept, iar, în sens restrâns, este acela de a apăra valori sociale, identificate de legiuitor în partea specială a *Codului penal*, acest scop fiind, în principiu, legitim.

¹¹ A se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 517 din 08 iulie 2016, parag. 68 și 69.

Totodată, măsurile adoptate de legiuitor pentru atingerea scopului urmărit trebuie să fie adecvate, necesare și să respecte un just echilibru între interesul public și cel individual. Curtea reține că, *"din perspectiva principiului „ultima ratio” în materie penală, nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea penală.”*

Având în vedere cele mai sus exprimate, nu se justifică incriminarea propusă la art. 25, și anume nedenunțarea oricărei fapte prevăzute de *Legea nr. 143/2000*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Domnului deputat Sorin – Mihai GRINDEANU

Președintele Camerei Deputaților